

МАКЕДОНСКИ ПРЕГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ ЗА НАУКА, ЛИТЕРАТУРА И ОБЩЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ

ИЗДАВА

МАКЕДОНСКИЯТЪ НАУЧЕНЪ ИНСТИТУТЪ

година VII, кн. 2 и 3.

REVUE MACÉDONIENNE

ÉDITION

DE L'INSTITUT SCIENTIFIQUE MACÉDONIEN

ANNÉE VII, FASC. 2 et 3.

ДАРЪ

ОТЪ

МАКЕДОНСКИЯТЪ НАУЧЕНЪ
ИНСТИТУТЪ

СОФИЯ — SOFIA

ПЕЧАТНИЦА П. ГЛУШКОВЪ — IMPRIMERIE P. GLOUSCHCOFF

1932

ЕДНО ИНТЕРЕСНО ПИСМО ОТЪ БЪЛГАРСКИТЪ НАРОДНИ ПЪР- ВЕНЦИ ВЪ ЦАРИГРАДЪ ДО „РАЗЛОГСКАТА ОБЩИНА“ (1870 г.).

Съобщава Лазаръ Томовъ.

Даваме гласностъ на долуизложеното писмо, което подписахтѣ го народни първенци въ Цариградъ, въ качеството си на представители на българския народъ за извоюване народна църковна независимостъ, сж отправили до „Разлогската община“ да се притече на помощъ на народното дѣло съ парични сръдства, необходими за да се подържа управлението на българската Църква, докато официално бжде учредена българската Екзархия. Това последното е станало, както е известно, въ 1872 година, а писмото е писано презъ декемврий 1870 година въ Ортакой. То е подписано собственоръчно отъ следнитѣ народни дейци: † Председателъ Ловчанский Иларион, во Христѣ молитствователъ; † Филипополский Панаретъ, во Христѣ молитствователъ; следва подписъ съ гръцко писмо: † *Ὁ Φιλίππουπόλεως Παῖσιος ἐν Χῶ διέτερος εὐχέτης*; † Макариополский Иларионъ, во Христѣ молитствователъ; Г. Кръстьевичъ; Г. С. Чалоглу (Чалъкоглу?); Г. Ив. Генчовичъ; Н. Д. Минчоолу; Д-ръ Стамболский; Д-ръ Ст. Чомаковъ; Д. Ив. Гешоглу; Ст. Н. Камбуровъ.

Изглежда, че писмото е писано отъ ржката на Филипополския Панаретъ. Текстътъ на писмото тукъ се дава при точно спазване на правописа на оригинала. Подписитѣ даваме въ факсимиле.

Достопочитаеми и родолюбивыи членове на разлогскж-тж общинж.

Слѣдъ разисканіе-то на уставъ-тъ отъ представители-ты кои-то ся вече очакуватъ, надѣемъ ся че церковнонародни-ты ни работы ще влезатъ вече и тыя въ единъ постоянь редъ, отъ кой-то зависи по высшж часть и дѣйствителна-та полза коя-то трѣба да ожидава всякой Българинъ отъ независимостъ-тж на народнж-тж ни церковж. Тогава увѣрени сме, че ще ся опредѣлятъ и извори-ты отъ кои-то ще излизатъ необходими-ты разноску толкосъ за общы-ты Ексархійскы, колко-то и за Епархійскы-ты нужды. Днесъ обаче, като, отъ еднж странж общы-ты тука нужды ставатъ отъ день на день по чувствителны, слѣдователно и разноску-ты по тѣжкы, а отъ другж странж, обща-та каса не само не може да удовлетвори напълно тыя общы нужды, но съ голѣмы мъчности отъ нѣколко време покрыва най-необходими-ты си разноску, ни ся отправямы, както до другы, така и до почитаемж-тж вашж общинж да ъж

